

La Humanitat

Any II : Núm. 257
Barcelona, dimarts, 6 setembre de 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

La suposada fugida del general Barrera

Guanya terreny la hipòtesi que embarcà a Port-Vendres

Suposant que el general Barrera sia a Oran — com s'ha dit des de Madrid — els diaris s'entretenen cercant el lloc on va embarcar el fugitiu.

Nosaltres, primer que ningú, donem la versió, que ens arribava per conducte mereixedor de crèdit, de què l'ex-general Barrera, després del fracassat moviment de Madrid, tornà a Barcelona sense amagar-se gaire, doncs encara el seu nom no sonava i no estava reclamant per les autoritats. De Barcelona passà a Darnius, poblet d'a prop de la frontera on s'estatjà a una masia d'un íntim amic seu, i de Darnius, passà, en auto, a una cala de la costa brava — Culera, Llançà, Cadaqués? — on un canot el recollí, portant-lo a Port-Vendres.

Perquè des de Darnius no entrà, directament a França? Segurament per oferir més perills el passar la frontera, degut a la vigilància establerta. En canvi, per mar, un canot tarda tres quarts en anar de Llançà a Port Vendres, sense cap perill de contratemps.

Es mancada de lògica tota suposició de què el general Barrera — cas de què hagi fugit — ho hagi pogut fer per Alacant, València o Balears. Es massa coneguda la seva personalitat, per a passar despercebuda. Pot suposar-se que l'ex-general fugitiu s'exposés a ésser descobert pels camins, pel tren o pel vaixell?

La Companyia Transmediterrània té establert un servei setmanal de Barcelona a Alacant i Oran. És l'únic servei espanyol "i podem assegurar que els vaixells de l'esmentada Companyia han estat molt vigilats des del dia 10 d'agost", degut, segurament, a l'amistat que el general Barrera tenia amb els directius de la mateixa.

En canvi, la hipòtesi de què l'ex-general Barrera hagi embarcat a Port-Vendres per anar a Oran — si es que s'ha refugiat a dita població africana — és la més versemblant. L'única línia francesa que porta a Oran és la que surt de Port-Vendres els diumenges i altres dies a la setmana. Els dies 14, 21 i 28 d'agost sortí el vaixell "G. G. Bambon" i el dia 25 de l'esmentat mes, el "G. G. Tirman". Una

consulta a les llistes de passatge dels esmentats vaixells potser ens treuria de dubtes...

Un colega local fa, referent a la fugida de l'ex-general Barrera, les següents afirmacions, coincidents amb les que nosaltres publicarem dies passats:

"L'ex-general haurà embarcat a Cadaqués, en una propietat d'Arcadi de Senillosa, vidu de la baronessa de La Roda.

El dimarts de la setmana passada, els pescadors de Cap de Creus veieren com un canot de l'esmentat senyor es fela mar endins, a tota velocitat, en direcció a França. Per certs detalls recollits a Cadaqués, hom té la certesa que el misteriós passatger del canot era el Barrera."

Malgrat aquestes afirmacions, són molts — i algun diari ho sosté — els que creuen que l'ex-general Barrera és encara a Barcelona.

Podem afegir avui algunes dades referents al registre fet a Badalona, a la finca nomenada Hospital, situa-

da a la barriada de Llefià, on es suposava que podia estar amagat l'ex-general Barrera. El portaren a efecte el cap de policia senyor Rodríguez i els agents senyors Prieto i Culebras, als quals prestaren ajut quatre guàrdies municipals.

L'esmentada finca és propietat de l'ex-comte del Valle de Marlès, parent del general Despujol, i es troba al carrer Oriol Cortada.

En aquesta fou trobada l'ex-duquesa de Solferino.

Referent a aquest registre que ja indicarem, hem d'afegir avui que la senyora Dolors Albert Despujol, que així s'anomena l'exduquesa, digué a la policia que diferents vegades havia anat a la finca acompanyada de l'ex-general Barrera i de l'ex-marqués d'Alhucemas.

Els guàrdies municipals voltaren la finca mentre la policia entrava en ella.

A totes les dependències de la casa, a la capella i al jardí es practicà un minuciós registre. Naturalment, Barrera no fou trobat. Tampoc no es trobaren armes ni documents.

LA LOGICA DE MUSSOLINI

--Per a desarmar, cal primer armar-nos bé...

SERA CERT?

Es diu que al Borbó se li han fet indicacions per a que surti de França

Persona arribada de París ens diu — i ho recollim a títol d'informació, ja que no ens és factible comprovar-ho — que el Govern francès, davant l'actitud sospitosa que el Borbó venia observant, li havia indicat "discretament", la conveniència que se'n anés de França. Sembla que aquesta indicació, està fonamentada en les freqüents visites de monàrquics exiliats i no exiliats que rebia, les quals visites no és aventurat suposar que han tingut relació amb els moviments sediciosos produïts a Madrid i a Sevilla.

Ens diu la persona que ens comunica aquesta nova, que la indicació ha estat feta a Quiñones de León, perquè aquest la trametés al seu amo, i que no fóra estrany que un dels motius del viatge del senyor Madariaga a Madrid fos el donar compte al Govern d'aquesta decisió.

Es versemblable suposar que l'acord de l'ex-rei de deixar la França per a establir-se a Àustria obeeix a ço que havem dit, doncs ja saben els nostres lectors, que el Borbó ha comprat el castell del príncep de Liechtenstein, a Maedling, prop de Viena, valuat en uns quants milions.

Anomalies que la República deu fer desaparèixer

Ens comuniquen d'un poble fronterer, algunes reclamacions dignes d'ésser escoltades. Resulta que els pals indicadors en les carreteres, hi ha encara les ensenyas monàrquiques del "Real Automòbil Club de Catalunya". Per les estacions, es veuen les saques del correu, amb la bandera dels colors monàrquics, cosa que fa molt mal efecte i desorienta als nombrosos estrangers que actualment viatgen pel nostre país sobre les nostres convèncions.

Finalment, a l'edifici de l'Aduana encara hi ha l'escut monàrquic amb la creu.

Els nostres comunicants, desitjarien que aquest estat de coses s'acabessin.

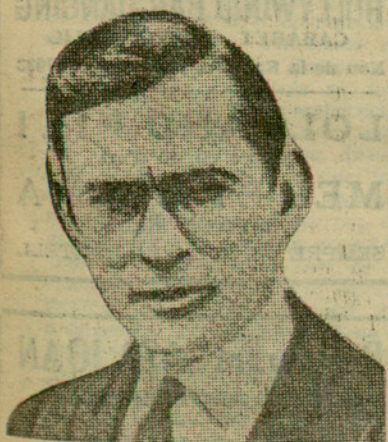
UNA FARSA?

Ha estat inventat un complot comunista

Madrid. — L'escriptor Alvaro de Castro publica, a "Luz", un article, en el qual qualifica de farsa el suposat descobriment.

Un dels paràgrafs del dit article, diu així:

"La policia monàrquica, que aun no ha podido o no ha querido descubrir nada en relación con el complot monàrquico — éste sí que existe —, que deja se muevan con la más absoluta libertad los conspiradores; que aun no ha detenido al general Barrera — que se encontraba en Madrid el día 9 de agosto por la tarde; lo aseguramos —; que no se ha preocupado de descubrir lo que siguen haciendo en todas partes los monàrquicos, inventa un complot comunista para demostrar sirve a la República como en tiempos de la Monarquía descubría otros complots absurdos que sólo en la mente calenturienta de algunas personas interesadas en hacer méritos existía. A España, a la República española, lo que le interesa en estos momentos — porque le inquieta — es se descubra íntegramente el complot monàrquico, que se detenga a Barrera, que es vergonzoso para la Policía no esté detenido ya. Los monàrquicos, engañados, son los que nos deben preocupar; los otros, llegado el momento, saben dar sus vidas por la República."

JOHN WALKER

alcalde de Nova York, que ha dimittit el càrrec a conseqüència de passats incidents en els quals el seu bon nom ha quedat força compromès

Fonogrames de «La Humanitat»

DEPORTACIONES, ACOMIADAMENTS

POLITICA

PRESSUPOSTOS

Ha començat l'ofensiva republicana contra els conspiradors i contra els agitadors dintre dels ministeris. El ministre d'Agricultura, deixant de banda declaracions diàries, ha donat una nota als periodistes en la qual es diu la primera gent que salta del Ministeri. Aquesta setmana en saltaran alguns més. La cosa marxa. Cada diumenge tenim ocasió de parlar amb persona que està en contacte continu amb el Govern. Veiem les declaracions que ens ha fet aquesta setmana:

ACOMIADATS!

—Seguiran, els acomiadaments?

—Ja ho crec! Seran continus. En aquest país la gent creu que el que no es fa en vint-i-quatre hores no es fa. El mal ve de què la gent té una consciència religiosa i creu en els miracles, és a dir, amb les coses que es fan en un obrir i tancar d'ulls. L'expediente de la paciència, l'organització, el mètode, fan l'efecte que són coses per agualir el vi. I s'erren de mig a mig. Actualment hi ha un ministre, el senyor Casares Quiroga, que no està pas per històries. Li han donat una Llei de Defensa de la República i la fa anar com ha d'anar, i encara que ja és quasi històrica la seva frase, de fa uns dies, està disposat a mantenir tot el que ha fet per a defensar el règim...

—Quina és, aquesta frase?

—Sembla que el senyor Casares Quiroga, davant d'un diputat que anava a recomanar-li un detingut, va donar un cop a la taula i va dir:

—«Pero ustedes se han creído que hemos traído la República para divertirnos? Ya estoy harto de recomendaciones. Cuanto más alta es la personalidad detenida, más alto es el republicanismo que viene a pedirme una misericordia que esos señoritos monárquicos de cabaret y casino no hubieran tenido para ninguno de nosotros.»

El diputat va desfer-se amb excuses, però el ministre de la Governació va dir que amb l'"Espanya" sortiran els que hagin de sortir, sense fer-lo tòrcer cap recomanació...

—Es a dir que hi ha recomanacions?

—Sí, i de republicans, que és el més dolorós. Perquè si encara s'acostessin a demanar misericòrdia els correligionaris dels detinguts o els simpatitzants, però són els republicans els que van a demanar assistència contra els brètols que volien liquidar d'un cop de vent l'Estatut i la Reforma Agrària...

—Hi haurà deportacions?

—Però és que s'ha posat en dubte? Hi haurà deportacions. Tant com calgui! Tant com en necessiti la seguretat de la República...

«ENCHUFISTAS» AUTÈNTICS

—Bé, però els acomiadaments...

—També. La llista del ministeri d'Agricultura no ha estat pas la llista gran que volia la gent. Encara falten els altres ministeris. El Govern no desitja altra cosa que tancar el Parlament per a poguer-se dedicar a l'establiment de totes aquelles sancions necessàries. Sortirà llista de Governació, d'Hisenda, de Justícia, d'Instrucció Pública, de Marina, de Guerra, d'Obres Públiques. Sortirà llista de nous delegats del Govern als centres oficials i oficiosos. L'"enchufismo" el detentaven encara els monàrquics que s'havien quedat enclastats als càrrecs que devien al favor de la monarquia i que no l'havien deixat en temps de la República. La indignitat dels monàrquics fent-se de seguida "Republicanos del 14 de abril", contrasta favorablement amb aquella massa de republicans que cap d'ells no es va fer "Monàrquic del 13 de setembre". Excepció feta del doctor Dolcet, que, avui per avui, és l'home més divertit del Parlament espanyol. Seran més de cinc-cents els acomiadats en aquest mes...

—Cinc-cents?

—Més que menys.

—I de política?

—De política. Doncs aquesta setmana es tancarà el Parlament, aprovats l'Estatut i la Reforma Agrària. No es pot pas parlar de la ineficàcia del Parlament. Amb l'obstrucció declarada i manifesta de la minoria agrària, els dos projectes de llei seran aprovats. No es pot dir, doncs, que hagi fracassat el Parlament. Un cop tancat el Parlament, els ministres es dedicaran, entre altres coses, a fer els Pressupostos de 1933-34. Es tracta de fer els primers pressupostos de la República. No serà possible donar-li una gran amplitud constructiva, perquè, en realitat, aquest encara és un pressupost de liquidació i de preparació. Però de totes maneres, gràcies a la política cauta de Jaume Carner en aquests pressupostos actuals es farà sentir la República als pobres. Ja sigui en obres públiques o bé en escoltes, o bé en els avantatges dels assentaments de la Reforma agrària, o bé pel retorn a les riqueses comunals de béns que foren manlevats, el fet és que en els Pressupostos que es confeccionen, la República arribarà a tots els reconcs d'Espanya.

POLITICA D'OCTUBRE

—I els socialistes?

—Abans del 10 d'agost, els socialistes tenien el criteri de sortir del Govern un cop enllestides les dues lleis que s'aproven aquesta setmana i aprofitant el Congrés nacional del P. S. O. E., del mes d'octubre. Ara sembla, però, que els socialistes consideren que encara tenen alguna cosa a fer en el Poder, perquè essent la força més categòrica de la República, deixar el règim en mans de...

—«De los republicanos históricos»...

—Això mateix. Vos ho heu dit. Tot això del "republicanismo histórico" fa una mica de soroll a música de carreró... Adjectiu sense contingut. El que té valor són els fets, les paraules, no. I el socialisme al costat del Poder dona contingut espiritual al règim.

¿POT ESSER UN GOVERN LARGO CABALLERO?

—La situació d'Azaña?

—Forta, fortíssima. Més forta que mai. No hi ha hagut, fa anys i anys, un governant més acabat i més perfecte que ell. No hi ha qui li tregui la banca en molt de temps. La gent s'ha acostumat a pensar que quan hi ha un governant que ho fa bé, treure'l, perquè sí, perquè governin els "republicanos históricos", per exemple, és una peca-solta. Al món, quan un govern s'aguantava en un Parlament veridic, va fent. En la passada legislatura a França, va manar, sempre que va volguer, Tardieu, perquè era l'home de la Cambra. L'home d'aquesta Cambra constituent és Azaña. I mentre duri la Cambra durarà Azaña, i si se'n anés, no fóra gens estrany que governés Largo Caballero.

—Un govern Largo Caballero?

—I què? En dues monarquies constitucionals i parlamentàries —Regne Unit i Bèlgica— han governat els socialistes sense que el món capitalista s'enfonsés. MacDonald i Vandervelde, són dos exemples. Hem cercat l'exemple de dues monarquies colonitzadores i supercapitalistes per tal de fer veure que no havia passat res...

—Vós hi creieu, en un govern Largo Caballero?

—No és que hi cregui perquè Azaña hagi fracassat, ans al contrari, és el triomfador. Però, per si de cas, cal veure que els socialistes són el bloc més compacte, més disciplinat i més categòric de la Cambra. I, finalment, el que té teories, doctrines, sistemes i tàctiques acreditades, sense necessitat de seguir l'onduació de l'opinió pública. Estiguin tranquils, doncs. Els "republicanos históricos" poden continuar descansant. Clar que cal dir que s'ha de tenir confiança, que es governarà, etcètera, etc... Això enforteix els quadros, manté esperances, fa fer promesses...

I no res més, per avui.

LLUCIA VINYES